

Art. 2.

De Høje kontraherende Parter's Undersaatter skulle efter Forgødtbefindende ved Gave, Salg, Bytte, Testamente eller paa enhver anden Maade kunne disponere over al Ejendom, som de maatte besidde i de respektive Territorier, og skulle uden Afkortning kunne træffe deres Kapitaler ud af Landet. Paa samme Maade skulle de Undersaatter af den ene af de to Stater, som kunne arve Gods, der findes i den anden, kunne tage i Besiddelse det Gods, som maatte være dem tilfaldet efter Testament eller ab intestato, naar de iagttage de ved Lovgivningen foreskrevne Regler, og saadanne Arvinger skulle ikke være forpligtede til at erlægge andre eller højere Arveafgifter end dem, der i lignende Tilfælde maatte paahvile Landets egne Borgere.

Art. 3.

De Høje kontraherende Parter's Undersaatter skulle ikke kunne underkastes Beslaglæggelse eller tilbageholdes med deres Skibe, Besætninger, Bogne og Handelsvarer af hvilken som helst Art af Hensyn til nogen militær Ekspedition eller nogen offentlig Tjeneste, uden at der tilstaaes de vedkommande en paa Forhaand aftalt Stadeserstatning. Dog skulle de være undergivne Rekvizitioner til Transporter (Bagager), men i saa Fald skulle de have Ret til den Godtgørelse, som officielt er fastsat for Landets egne Borgere af den paagældende Myndighed i ethvert Departement eller paa ethvert Sted.

Art. 4.

De danske Naturprodukter eller Fabrikata, der ere opregnede i det nærværende Konvention vedføjede Tableau A., skulle, naar de indføres til Spanien og tilliggende Der direkte ad Land- eller Søvejen, ikke undergives andre eller højere Indførselsafgifter end dem, der paahvile eller maatte komme til at paahvile nogen som helst anden Nations Naturprodukter eller Fabrikata af samme Art.

Art. 5.

De spanske Naturprodukter eller Fabrikata, der ere opregnede i det nærværende Konvention vedføjede Tableau B., skulle, naar de indføres til Danmark, Island og Færøerne direkte ad Land- eller Søvejen, ikke undergives andre eller højere Indførselsafgifter end dem, der paahvile eller maatte komme til at paahvile nogen som helst anden Nations Naturprodukter eller Fabrikata af samme Art.

Reglerne for Behandling af Vaaben og Ammunition blive fremdeles at søge i de i de respektive Stater gældende Love og Reglementer.

Art. 6.

Danmark og Spanien tilsikre hinanden gensidig, at intet andet Land skal nyde en fordelagtigere Behandling i alt, hvad der angaar Varers Forbrug, Oplæggelse, Genudførelse, Transit og Omladning samt Handelen i Almindelighed. Ligeledes er man kommen overens om, at der ikke paahviler den til Spanien direkte fra en dansk Havn indførte Afgift nogen Forpligtelse til at være forsynet med Oprindelsescertifikat. Bestemmelserne i denne Artikel skulle ikke kunne komme til Anvendelse, for saa vidt angaar de særskilte Indrømmelser, der ere eller i Fremtiden maatte blive tilstaaede Nabolande for at lette Grænsehandelen, og heller ikke for saa vidt angaar de Forpligtelser, der maatte paahvile nogen af de kontraherende Parter som Følge af en Toldforening med en Nabolat.

Art. 7.

Drawbad, som er eller i Fremtiden maatte blive fastsat ved Udførsel af spanske Produkter, saa vel som Drawbad ved Udførsel af danske Produkter skal ikke kunne sættes højere end, hvad der svarer til de indenlandts Afgifter eller Konsumtionsafgifter, som hvile paa de nævnte Produkter eller paa de Stoffer, der anvendes ved deres Tilvirkning.

Art. 8.

Der skal ikke paa Varer af nogen som helst Art, som have deres Oprindelse fra et af de kontraherende Lande, og som indføres til det andet, kunne lægges højere Afgifter eller Konsumtionsafgifter end dem, som paahvile eller maatte komme til at paahvile lignende Varer af indenlandts Produktion.